

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **P. P.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Kolín, Legerova 148, proti žalovanému **Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 10. 2019, č. j. 15 A 98/2015 – 59, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 30. 10. 2019, č. j. 15 A 98/2015 – 59, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2015, č. j. 2109/DS/2014, JID: 87617/2015/KUUK/Zvo, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále jen „stěžovatel“) a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 5. 1. 2015, č. j. 346/15/DOP/VVa. Uvedeným rozhodnutím byly zamítnuty námitky stěžovatele ze dne 21. 7. 2014 proti provedení záznamu bodů v registru řidičů.

[2] Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel, prostřednictvím svého zástupce, zdůvodnil tím, že mu hrozí nenapravitelná újma, kterou spatřuje ve ztrátě zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, poněvadž mobilita je nezbytná pro výkon jeho práce dle pracovní smlouvy (technik - obchodní zástupce). Další nenapravitelnou újmu je pro stěžovatele rovněž možná újma finanční, kdy by případné úkony spojené s navrácením řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů pro něho znamenaly v případě ztráty zaměstnání, a tedy jakýchkoli příjmů, nepřiměřenou finanční zátěž. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle názoru stěžovatele neohrožuje závažným způsobem veřejný zájem (přestupky stěžovatele nejsou nijak závažné, v nichž nelze spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu); zároveň se nedomnívá, že by přiznaný odkladný účinek měl vliv na práva třetích stran.

[3] K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl připojen dopis sepsaný stěžovatelem samotným, v němž uvádí, že je od roku 2017 zaměstnán jako technik pro výrobu a montáž plastových oken a dveří; pracovní naplní je zajišťování pracovních zakázek po celé České republice, k čemuž nutně potřebuje řidičský průkaz (díky předmětné práci je přitom schopen splácet hypoteční úvěr). Řidičský průkaz stěžovatel potřebuje rovněž k vození svého šestiletého syna do školy.

[4] Žalovaný k žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že v tomto směru nemá námitek.

[5] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolomuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Podle citovaného ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.).

[7] K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat hrozící vznik újmy tak má stěžovatel (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012 - 32; všechna citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

[8] V nyní projednávaném případě stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil především hrozbou ztráty zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, s ohledem na nezbytnost mobility pro výkon jeho práce dle pracovní smlouvy. K prokázání předmětného tvrzení Nejvyššímu správnímu soudu předložil kopii části pracovní smlouvy. Z jejího obsahu se podává, že je stěžovatel zaměstnán jako *technik* s místem výkonu práce „*areál Mlékojedská 3*“. Z předmětné smlouvy však nijak nevyplývá, že by pracovní pozice stěžovatele spočívala (byť alespoň zčásti) v tvrzeném obchodním zastupování zaměstnavatele (pro které je požadavek na mobilitu typický). Naopak předmětná smlouva zcela důvodně evokuje závěr, že místo výkonu práce stěžovatele je jediné, a je omezeno na konkrétní objekt („areál“) zaměstnavatele. Žádný jiný důkaz k prokázání tvrzení stěžovatele o potřebě řidičského oprávnění k výkonu jeho zaměstnání připojen nebyl. Takový důkaz se přitom nenachází ani ve spisu krajského soudu, byť ten odkladný účinek žalobě právě s odkazem na potřebnost řidičského oprávnění k výkonu práce stěžovatele přiznal.

[9] Pokud jde o stěžovatelem tvrzenou potřebu řidičského oprávnění z důvodu dopravy jeho šestiletého dítěte do školy, zde lze odkázat na dřívější rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, v rámci které dospěl k názoru, že „[p]ři posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) týkající se sankce za přestupek spočívající v zákažu řízení motorových vozidel je nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. Nejvyšší správní soud ke přiznání odkladného účinku v takových případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba.“ (srov. usnesení ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 - 80). Za takový výjimečný případ dosavadní judikatura považovala například situaci, kdy stěžovatel potřeboval vozidlo využívat při hledání zaměstnání a pro dopravu těžce nemocné osoby v příbuzenském vztahu pobírající příspěvek na mobilitu (srov. usnesení tohoto soudu ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 - 33), nebo situaci, kdy byl stěžovatel zaměstnán jako řidič a hrozila mu bezprostředně ztráta zaměstnání (například

usnesení tohoto soudu ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012 - 43, či ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 - 19). Mezi tyto výjimečné situace zcela určitě nelze zařadit dopravu dítěte do školy, k níž zpravidla existují rozumné a ekonomicky únosné alternativy.

[10] Z důvodů výše vyložených je zřejmé, že stěžovatel nedoložil existenci skutečností, odůvodňujících přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu